

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fazekas János ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Varga Ákos ügyvéd által képviselt alperes ellen munkabér és egyéb anyagi juttatás megfizetése iránt a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróságon 1.M.1037/2005. szám alatt indított és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.21.352/2006/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.21.352/2006/3. számú ítéletét abban a részében, amelyben a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta és a perköltségről rendelkezett, hatályon kívül helyezi és a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 1.M.1037/2005/7. számú ítéletét egészében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 36.000 (harminchatezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében jubileumi jutalom, illetve végkielégítés, továbbá illetménykülönbözet megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság az 1.M.1037/2005/7. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 25.580 forint illetménykülönbözetet és ennek

törvényes kamatát. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Az ítéleti tényállás szerint a felperes szociálpolitikai referens munkakörben állt az alperes alkalmazásában 1992. március 1. napjától. 2002-ben lehetősége nyílt arra, hogy korengedményes nyugdíjba mehessen, erre vonatkozó igényét a munkáltatónál a felperes bejelentette. A képviselő-testület, mint fenntartó 2002. július 27-én hozzájárult a korengedményes nyugdíjazás iránti kérelem teljesítéséhez. A felperes 2002. július 31-én írásban kérte, hogy szeptember 30-ával szűnjön meg a közalkalmazotti jogviszonya. A felek 2002. augusztus 6-án írásban megállapodtak abban, hogy a munkavállaló 2002. október 1. napjával kezdődően kérelmezze a korengedményes nyugdíjazását, és jogviszonyát 2002. szeptember 30. napjával megszüntetik, a munkavállalót öt hónap felmentési idő illeti meg, amelyből kettő és fél hónapra, 2002. július 16-tól szeptember 30-ig a munkavégzés alól felmentik, erre az időtartamra átlagkeresete jár, továbbá az igénybe nem vett szabadság (11 nap) megváltása, és a 2002. évi 13. havi fizetés időarányos része megilleti. Ezt a megállapodást a felek, mint akaratukkal mindenben megegyezőt aláírtak.

Készült a közalkalmazotti jogviszony megszűnése/megszüntetése tárgyú okirat is 2002. augusztus 6-i keltezéssel, amely szerint a felperes közalkalmazotti jogviszonya felmentéssel szűnik meg azzal az indokolással, hogy nevezett kérte korengedményes nyugdíjaztatását, amelyhez az alperes hozzájárult.

A felperes 2002. október 1-jétől korengedményes öregségi nyugdíjra vált jogosulttá az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatóság határozata alapján. 2002. szeptember 1. napjától a közalkalmazotti illetmények megemelkedtek, a felperes részére azonban a szeptember hónapra esedékes illetményt, mint felmentési időre járó juttatást a korábbi besorolása alapján fizették ki.

A felperes keresetében ezen illetménykülönbözet címén 29.400 forint megfizetését kérte, továbbá 39 év 9 hónap és 23 nap közalkalmazotti jogviszonya alapján öt havi illetménynek megfelelő jubileumi jutalom, illetve végkielégítés megfizetését is igényelte.

A munkaügyi bíróság a felperes keresetét csupán az illetménykülönbözet tekintetében találta alaposnak, további igényét azonban nem, mivel a bizonyítás eljárás adataiból arra következtetett, hogy a felek a felperes közalkalmazotti jogviszonyát közös megegyezéssel szüntették meg, a jubileumi jutalom pedig a Kjt. 87/A. § (3) bekezdése alapján nem illette meg a felperest.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a 4.Mf.21.352/2006/3. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletének fellebbezett részét részben megváltoztatta és az alperes marasztalásának fő összegét bruttó 653.732 forintra felemelte. Mellőzte a felperes perköltség fizetésre kötelező rendelkezést, egyebekben a munkaügyi bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság szerint a felperes közalkalmazotti jogviszonyát az alperes felmentéssel szüntette meg. Ezt azzal indokolta, hogy a közalkalmazotti jogviszony megszüntetéséről szóló okirat határozta meg ezt a jogcímet, és a felek megállapodása is felmentési időről rendelkezett. Mivel a felperes közalkalmazotti jogviszonya felmentéssel szűnt meg, a felperest végkielégítés illeti meg, melynek összege a 20 évet meghaladó közalkalmazotti jogviszonyban töltött idejére tekintettel nyolc havi átlagkereset. Alaptalannak tartotta a fellebbezést a jubileumi jutalom tekintetében, mivel a Kjt. 87. § (3) bekezdése kizárólag a fizetési fokozat megállapítása során teszi lehetővé az 1992. július 1-jét megelőzően fennállt valamennyi munkaviszony teljes időtartamának figyelembevételét.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a végkielégítés iránti kereseti kérelem elutasítását, a jogerős ítélet ennek megfelelő megváltoztatását kérte a Ptk. 207. §-a, a Pp. 206. §-a, valamint a Kjt. 25. §-a megsértésére hivatkozva. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a bizonyítási eljárás adatait, amelyek a közalkalmazotti jogviszony közös megegyezéssel történt megszüntetését bizonyítják. Közös megegyezés esetén viszont a közalkalmazott végkielégítésre nem tarthat igényt. A jogviszony megszüntetésére kizárólag a felperes érdekében, korengedményes nyugdíjazásának lehetőségére tekintettel került sor.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte annak helyes indokai alapján.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálja a jogerős határozatot (Pp. 275. § (2) bekezdés), tehát nem képezi felülvizsgálat tárgyát a felperes által igényelt illetménykülönbözet, illetve a felperes jubileumi jutalom megfizetésére irányuló keresetét elutasító jogerős döntés.

A peres iratok alapján megállapítható, hogy a felperes perben tett nyilatkozata szerint a felmentésről szóló iratot augusztus, szeptember folyamán nem kapta meg, csak a megállapodást (5. sorsz. jkv. 7. oldal). A felperesi képviselő a perben kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a felperes közalkalmazotti

jogviszonyának megszüntetésével kapcsolatos iratok becsatolására (2. sorsz. jkv. 4. oldal.). A felperesi képviselő a későbbiekben is úgy nyilatkozott (7. sorsz. jkv. 2. oldal), hogy a felperes a közalkalmazotti jogviszony megszüntetése elnevezésű okiratot nem vett át. A meghallgatott tanúk sem tettek erre nézve határozott, egyértelmű vallomást (7. sorsz. jkv. ... és ... tanúvallomása). A felperes fellebbezésében is azt adta elő, hogy a 2002. augusztus 6-án kelt, a közalkalmazotti jogviszonya felmentéssel történő megszüntetésére vonatkozó okiratot nem kézbesítették részére (9. sorsz. fellebbezés 2. oldal utolsó bekezdés).

Az előbbieket figyelembe véve alappal sérelmezte a felülvizsgálati kérelem, hogy a jogerős ítélet meghozatalánál a bíróság a per adatait nem összességében értékelte.

Az előbbiek alapján ugyanis az állapítható meg, hogy a felek által kötött megállapodásban a közalkalmazotti jogviszony megszűnésére meghatározott időpont (2002. szeptember 30.) előtt a felperessel a felmentéséről szóló munkáltatói intézkedést nem közöltek. Az e tárgyban készült okirathoz tehát a jogviszony megszűnése előtti közlés hiányában a jogviszonyt megszüntető joghatás nem fűződhett. Következésképpen a munkaügyi bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felek megállapodása, közös megegyezése alapján szűnt meg a felperes közalkalmazotti jogviszonya.

Egyébként helyesen utalt a munkaügyi bíróság ítéletében arra is, hogy a Kjt. 30. §-ának (1) bekezdésében meghatározott felmentési indok egyike sem állt fenn az adott esetben.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a támadott részében hatályon kívül helyezte és a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költsége (30.000 forint ügyvédi költség + ÁFA) megfizetésére.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán (1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pont) a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli (6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §).

Budapest, 2007. november 14.

Dr. Fekete Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Istvánné s.k. előadó bíró, Dr. Földényi Gyuláné s.k. bíró

